

# Ἡ γωνιά τῆς γυναικὸς

## ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Τρεῖς ταινίες ἔτυχε νὰ δούμε τὴν περασμένη βδομάδα καὶ οἱ τρεῖς εἶχαν σὰν ἐπίκεντρο τὸ σέξ. Ἡ μιὰ τὸ πλαϊσίωνα μὲ κάποιο χιούμορ, ἡ δεύτερη μὲ τὸ ἔγκλημα κι' ἡ τρίτη μὲ τίποτα. Σέξ καὶ διαφθορά καὶ πάλι σέξ.

Δέν θὰ μιλήσω γιὰ τὶς ἐπιδράσεις τῶν ταινιῶν αὐτῶν στὴ νεολαία μας οὔτε, πράγμα ἀκόμη σοβαρότερο, γιὰ τὸ κακὸ, κάκιστο γούστο πού διοχετεύει στὸ κοινὸ μας ἢ κακὴ, κάκιστη ποιότητα τους, διατὶ σὲ μιὰ ταινία ποιότητος, ὅπως καὶ γενικὰ σ' ἕνα ἔργο τέχνης τὸ σέξ, ὅταν ὑπάρχει, ἔχει κάποιο ρόλο, κάποια σημασία, δέν εἶναι αὐτοσκοπὸς.

Ἐκεῖνο πού σὰν γυναίκες πρέπει νὰ μᾶς σοκάρει (καὶ μὲ σοκάρει) σ' αὐτὲς τὶς ταινίες εἶναι ὁ τρόπος πού μεταχειρίζονται τοὺς θηλυκοὺς πρωταγωνιστές.

Ἡ γυναίκα σ' αὐτοῦ τοῦ τύπου τὶς ταινίες μετατρέπεται σ' ἕνα ἀντικείμενο πού ἄλλο τίποτα δέν κάνει παρὰ νὰ ἐπιδεικνύει τὸ σῶμα της, νὰ προκαλεῖ, νὰ μετατρέπεται σὲ κοινὴ θεά.

Κανένα ρόλο δέν παίζει ἐδῶ ἡ προσωπικότητα τῆς γυναίκας. Οὔτε καν τὸ πρόσωπο της δέν χρειάζεται νὰ εἶναι ὀμορφο (σὲ μερικές περιπτώσεις μάλιστα οἱ γυναίκες αὐτὲς εἶναι πραγματικὰ ἀσχημες.) Καμιὰ σημασία δέν ἔχει ἂν εἶναι ἢ ὄχι ἡθοποιός, ἂν ξέρει νὰ σταθεῖ καν μπροστὰ στὸ φακὸ. Ἄρκει νὰ μὴ διαθέτει καθόλου ντροπή, ἄρκει νὰ ἀφήνει ἐλεύθερο τὸν φωτογράφο νὰ ἀποθανατίζει τὸ σῶμα της γυμνὸ, ἄρκει νὰ ξέρει νὰ κάνει προκλητικὸ στρήπ τῆς.

Κι' εἶναι στ' ἀλήθεια θλιβερὸ τὸ πόσο ὅλες αὐτὲς οἱ γυναίκες μοιάζουν μεταξύ τους. Ἄρκει νάχει δεῖ κανεὶς μιὰ καὶ τὶς ἔχει δεῖ ὅλες. Οἱ κινήσεις τὸ βλέμμα τὸ χαμόγελο εἶναι σ' ὅλες πανομοιότυπα. Εἶναι σὰν νὰ φωνάζουν ὅλες μαζί ἐν χορῶ:

«Δεῖτε μας, ἀπολαύστε μας, εἴμαστε ἐδῶ κι' ἀνήκουμα σ' ὅλους σας. Δέν ἔχουμε ὄνομα, δέν ἔχουμε πρόσωπο, εἴμαστε σὰν τὶς κοῦκλες πού μπορείτε νὰ ἀγοράσετε γιὰ τὴ συλλογὴ σας.»

Αὐτὴ ἡ κατάντια, αὐτὸ τὸ κουρέλιασμα τῆς γυναικείας προσωπικότητας εἶναι βέβαια ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ παρόμοια φαινόμενα πού χαρακτηρίζουν τὴν ἐποχὴ μας, καὶ τὸν περιβόητο δυτικὸ πολιτισμὸ! Ἡ γυναίκα — ζῶο στὸν θρόνο της: Ζήτη ἢ βασίλισσα!